

УКРАЇНСЬКА ПРАВДА

Постійне посилання: <http://www.pravda.com.ua/articles/2011/01/28/5845544/>

Юлія Тимошенко: Влада сама генерує радикалізм суспільства своєю глупістю та жадібністю

Мустафа Найєм, Сергій Лещенко, УП _ П'ятниця, 28 січня 2011, 09:54

Більше ніж двадцять років Юлія Тимошенко гартувала свій образ залізної леді, по крупицях доводячи до досконалості свою харизму. Але в самий вирішальний момент життя цей здавалось би вже ідеальний інструмент зіграв з нею поганий жарт: всі, хто потенційно міг б стати з Юлією Тимошенко по один бік барикад, злякалися не війни, а зникнення в тіні самої Тимошенко.

Тим часом, поки пошматована опозиція розкидана по майданах країни, сама Юлія Тимошенко завзято пропагує ідею нової Конституції. Після вчитки тексту інтерв'ю, вона наполегливо

просила, щоб сам вираз "нова Конституція" був вказаний лише великими літерами...

В іншому Тимошенко залишилась собою. Навіть більше. Знаходячись в рідній стихії війни, вона ніби вже забула нещодавню поразку. Тепер її головний ресурс – не гроші депутатів, не фінансові вливання олігархів, а сама влада.

Після президентських виборів у Віктора Януковича був шанс нанести вирішального удару по Юлії Тимошенко і позбутися цього головного болю. Все, що треба було: забути про її існування. Втім мудрості не вистачило.

При чому Віктор Янукович виявився рішучішим за Леоніда Кучму - він справді збирається зробити Тимошенко судимою. І сьогодні в неї значно менше шансів на порятунок - судова влада, яка врятувала Тимошенко у 2005-му, тепер контролюється з Банковою значно жорсткіше, ніж у часи Кучми.

Чому вчорашній партнер по переговорах Віктор Янукович вирішив зачистити опозицію - відповідь на це питання Тимошенко шукала в інтерв'ю "Українській правді".

Ми зустрілись в партійному офісі БЮТ в Києві. Юлія Тимошенко прийшла з розпученими волосами і в гарному настрої. Втім роками вироблена звичка себе не підвела: вже за кілька хвилин в голосі Юлії Тимошенко з'явилися ноти офіціозу. Про щирість сказаного судити самим читачам.

- Пані Тимошенко, ви не вважаєте, що причина ваших теперішніх негараздів – те, що ви не привітали Януковича з перемогою, а в день інавгурації не здійснили цивілізовану процедуру передачі влади? Тобто не визнали його обраним президентом?

- Відкрию вам таємницю: я його й зараз президентом України не вважаю. По-перше, він нечесним шляхом потрапив на цю посаду, і тут ніхто моєї думки не змінить. Згадайте тільки зміну закону про вибори президента перед другим туром на користь фальсифікації.

По-друге, він щодня працює проти України, демонтує її національні інтереси, не поважає її історію. По-третє, президент зовсім не любить людей - ні на сході, ні на заході, ні на півдні, ні на півночі України, не служить їм.

Складно уявити собі з таким анамнезом президента будь-якої іншої країни. Безумовно, він де-факто займає цю посаду, але за багатьма ознаками не відповідає їй. А що стосується цивілізованої передачі влади, то нагадаю, що її передає президент – президенту, а не прем'єр – президенту. Мені здається, що ця передача, а точніше здача, пройшла "цивілізовано", за всіма заздалегідь узгодженими поняттями.

- Коли Ющенко, в тому числі завдяки й вам прийшов до влади, багато хто в Україні вважав це також незаконним. Але його перемогу визнали, тому що частина країни за нього віддала голос.

- В принципі, 2004 рік не так далеко від сьогодні, і ті події я пам'ятаю досить яскраво. Насправді, ніхто з табору опонентів Ющенка з технічних причин не міг привітати його з перемогою, тому що вони знаходилися на шляху до інших держав, а хтось уже був у шкурах пінгвінів в Антарктиді. Але Ющенко, між іншим, переміг чесно.

- Якщо ви не визнаєте Януковича президентом, тоді в якості кого ви до нього проситесь на зустріч? Ви таке прохання передавали неодноразово.

- Я не визнаю Януковича президентом ні по духу, ні по суті. І не я одна, нас таких дивних - мільйони. Я публічно, через ЗМІ не просилася, а наполягала на зустрічі з ним, у відповідальні етапи життя країни, коли я ще вірила, що ми можемо якимось чином зупинити трагічний розвиток подій. Але сьогодні я переконана, що всі ці рятівні розмови вже ні до чого не призведуть.

Ця влада нагадує важкий асфальтоукладник, який летить з гори, і наше завдання – зробити так, щоб якомога менше людей та ключових державних інтересів опинилося на його шляху.

- Нещодавно у збірці статей Бориса Березовського "Мой Майдан Незалежности" ми виявили лист до вас, де він дає вам рекомендації, як слід діяти новій владі у 2005 році. Він радить, що опозиція має бути під кримінальним переслідуванням, і не мати часу вам заважати, а тікати закордон і шукати там притулку. Чи не шкодуєте ви, що не втілили ті рекомендації в життя?

- Об'єктивно, вони і так всі були закордоном. Пам'ятаю, Віктор Андрійович їх "з собаками" шукав по всьому світу, щоб підписати з ними спочатку "меморандум", а потім "універсал"...

А є така збірка статей Березовського? Непогано було б, щоб мені такі листи пред'являли хоча б у рік їх написання, а не через шість років. Я такого листа не читала. Але навіть якщо він писав такий лист, то явно не за призначенням. Генеральний прокурор призначається указом президента, а не прем'єр-міністра. Важко уявити, що така досвідчена людина, як Березовський написав лист не на ту адресу.

- Він тоді сприймав вас і Ющенка як єдине колективне ціле.

- Це я так сприймала, а Березовський ніколи не був настільки наївним.

- Якби ви стали президентом у 2010 році, ви б не діяли так само, як Янукович: не переслідували би чиновників, які призначали своїх водіїв на відповідальні посади, або зловживали своїми повноваженнями? Ви би їм це пробачили?

- Мої плани були діаметрально протилежними. Я вірю, що досить скоро ми зможемо втілити їх в життя. Нами розроблена модель розбудови незалежного справедливого правосуддя, де судам надається право за заявою громадянина порушувати кримінальні справи проти чиновників та розслідувати їх у судовому процесі. Ми б провели демонополізацію органів досудового слідства, і вже не треба було б брати дозвіл у політизованої прокуратури на кожен процесуальний крок.

Все це викладено в тому проекті Конституції, який я хотіла втілити в життя влітку 2009 року. І якби це відбулося, то всі "вори в законі" на всіх посадах відповідали би за свої вчинки, і порядок ми наводили б не вказівками окремого президента, а силами всього суспільства. Швидко, жорстко та справедливо. Так, власне, і буде...

- Тобто ваша головна претензія до цієї влади – те, що вона переслідує, але не всіх?

- Ні. Моя претензія до цієї влади досить глобальна. Вони не люблять Україну, не служать Україні,

вони не примножують щастя українців, вони руйнують Божу місію України, яку вона за призначенням несе світу. Діагноз невиліковний.

- Ви якось сказали в інтерв'ю "Українській правді", що з самого дитинства, ще коли помер Леонід Брежнєв, ви вірили, що будете керівником держави. Ви і зараз вірите, що колись станете президентом України?

- Сподіваюся, ви пам'ятаєте, що з Брежнєвим це був жарт. Ризикую виглядати трохи банально, але для мене не має значення, де, в яку хвилину часу буду знаходитися я. Зараз мене хвилює, де буде Україна в найближчий час та в стратегічній перспективі.

- Дипломатична відповідь. Ви будете ще раз боротися за посаду президента?

- Я вірю в іншу Україну. А кому буде доручено будувати її, це вирішить народ на виборах, якщо взагалі піде на наступні вибори. Людей за останні роки - як на сході, так і на заході - довели до такого стану, що при слові "політика" у них рука тягнеться не за бюлетенем, а за автоматом.

- Під час однієї з ваших поїздок до Парижа в статусі прем'єра на питання, чи будете ви в разі обрання президентом закручувати гайки, ви сказали: "Ми будемо закручувати все, що можна закрутити, і зробимо все, щоб ця країна була сильною". Це те саме, що каже зараз Янукович. Чим це відрізняється – ті гайки, які ви хотіли закрутити - і ті, які закручує Янукович?

- Новий президент "закручує гайки" на правах, свободах та гаманцях українців так, що злітають різьби та шляпки. А я планую закручувати гайки, зупиняючи корупцію, хаос та ідіотизм в українській владі.

Я все зроблю для того, щоб після останніх президентських виборів в Україні закінчився час єднання народу лише навколо окремих прізвищ або партій. Зараз треба об'єднатися навколо єдиного бачення нових, ефективних, справедливих правил організації життя країни. Але прописано це має бути не у рекламних флаєрах, а в новій Конституції.

У новій Конституції ми зобов'язані передбачити механізми захисту прав і свобод, а не лише їх декларації; механізми впливу громадян на всі гілки влади в постійному режимі, а не тільки під час чергових виборів. Нова Конституція мусить забезпечити правильний баланс між гілками влади та передбачити запобіжник від їх злиття в авторитарному екстазі в одну "дубіну".

Нова Конституція мусить викарбувати на скрижалях працюючу систему правосудних судів та рівну відповідальність громадян, посадових та обраних осіб перед законом. В новій Конституції треба передбачити обов'язковість роботи суспільного телебачення та радіомовлення.

Ця Конституція в подальшому мусить мінятися не двома третинами, а трьома чвертями голосів у парламенті.

Я переконана, що найближчим часом концепція такої Конституції, створена в тому числі відкритим голосуванням інтернет-користувачів, буде оприлюднена на сайті "Україна третього тисячоліття".

- А вам не здається, що простих громадян України взагалі мало цікавить Конституція? Їх цікавить, щоб були справедливі зарплати. Тому задум, що люди мають підключитися до обговорення вашого проекту Конституції, наперед утопічний.

- Є два варіанти. Або на чергових виборах треба об'єднуватися лише навколо ковбаси і м'яса, або другий варіант - навколо ідеї, я підкреслюю - ІДЕЇ, яка узагальнює в собі прагнення до свободи, до справедливості, до справжніх цінностей. Ідеї, яка дозволить кожному реалізувати свій потенціал та добитися, в тому числі, і добробуту.

Якщо люди дійсно готові об'єднуватися лише навколо шлункових цінностей, можливо, Янукович – найкращий вибір, але тільки на період передвиборчої кампанії, потім він теж непридатний. Всі його реформи забезпечують їжею тільки одну систему травлення – олігархат.

- Хіба це не ви розбестили виборця, привчили їх до "шлункових цінностей", коли почали платити по тисячі гривень, або роздавати перед виборами "швидкі допомоги" з вашим

прізвищем, або земельні акти, вкладені в обкладинку з вашим портретом?

- Одне з завдань уряду – відновлювати справедливість в усіх сферах життя. Мене дивує ваше питання щодо повернення заощаджень, бо воно іде врозріз моєму розумінню прав людей на приватну власність.

Якщо ми говоримо, що право на приватну власність у окремих родин на заводи і пароходи, які вони отримали внаслідок нечесної приватизації, треба свято зберігати, то хто дав право молодій незалежній державі забирати гарантовану приватну власність людини – її заощадження в банку, які вона збирала все життя, відмовляючи собі в задоволенні навіть елементарних потреб?

Я вважаю, що це одна з найбільших несправедливостей в Україні. І якщо держава хоче бути не клептоманом, то вона зобов'язана віддати людям цей борг.

Те ж саме стосується актів на землю під сільськими хатами. Це приватна власність, яка закріплена законом. Який мародер придумав, що за оформлення цих "безкоштовних" за законом земельних актів треба платити більше, ніж коштує сільська хата?

А щодо портретів - не переймайтеся. Портрети вас обох я бачу біля кожної вашої статті чи запису в блозі. Щоденно їх проглядають сотні тисяч людей, і нічого. Симпатичні обличчя, мені подобаються:)

- Погано те, що на автомобілях "швидкої допомоги" стояло ваше прізвище. І земельні акти теж роздавали у обкладинці з вашим портретом...

- Посади президента, прем'єр-міністра, міністра – це політичні посади, їх займають політики. Політики звітують перед суспільством та обираються народом. Тому невід'ємною частиною роботи політиків є публічність їх діяльності. І мені не соромно, що наш уряд постачав спеціальний транспорт для сільської медицини.

Краще напис на машині "Програма для сільської медицини уряду Тимошенко", яка рятує життя тисячам людей, або фотокартка на привітальній листівці в зв'язку з видачею безкоштовного акту на землю для селян, ніж портрет Януковича на Межигір'ї або на десятках тисяч рекламних щитів, розвішаних та розставлених по всій Україні, які коштують значно дорожче, ніж все, що мій уряд витратив для селян.

- Ви можете уявити, що Ангела Меркель з передвиборчим туром їздить по регіонах Німеччини, роздає "Швидкі допомоги" з написом "Швидка допомога від Ангели Меркель", і при цьому соціал-демократи не сприймають це як зловживання владою перед виборами?

- В Німеччині вже давно все в порядку з швидкими допомогоюми, і не тільки з ними. До речі, моїй двоюрідній сестрі Тетяні Шарапівій робили складну операцію у період виборів у Німеччині. Їй, як і іншим мешканцям готелю, в день виборів передали шампанське від партії Ангели Меркель та закликали підняти бокал за свято свободи – вибори. Каже, що було дуже приємно.

- Це виглядає неправдоподібно.

- Це було в місті Фрайбург в готелі "Коломбо". Кожен політик у кожній демократичній країні світу намагається всі свої добрі справи робити публічно. А система безкінечних виборів в Україні, на жаль, завжди змушує політика думати про політичну рекламу.

- Тобто, якби Янукович як прем'єр-міністр перед виборами президента роздавав акти на землю зі своїм портретом і "швидкі допомоги" зі своїм підписом, ви б це зустрічали оплесками?

- Перед президентськими виборами 2004 року Янукович зробив пенсіонерам 20 гривень доплати на один місяць. Сьогодні, як, власне, і в усі попередні часи, мости, станції метро, дороги відкриваються в присутності або президента, або прем'єр-міністра, або мерів міст.

Кожен відрізок дороги завжди супроводжується перерізанням стрічки в присутності політичних лідерів. Подивіться на наші вулиці та знайдіть хоч один рекламний щит без голови президента з природньою посмішкою.

- Це радянська звичка! І ці мости не називають "Міст імені Януковича".

- Краще міст "імені Януковича", ніж Межигір'я з бідними змерзлими кенгуру "імені Януковича" або РосУкрЕнерго "імені Януковича". Політична робота передбачає максимальну публічність. Я не бачу нічого поганого в тому, що позитивні досягнення будь-якого уряду і будь-якого президента рекламуються та дають суспільству позитивні емоції.

- Але ж ви це робили не за власні гроші, а за бюджетні...

- Це не відповідає дійсності. Як і всі кандидати в президенти, я виготовляла інформаційну та програмну продукцію з виборчого фонду. Якщо ви мені пред'явите хоч одну платіжку на витрату державних грошей, яка б підтверджувала, що рекламна продукція робиться за бюджетні гроші, я вибачусь і перед країною, і перед вами. Але ви не знайдете таких платіжок, бо їх немає.

- Тобто ви брали акт на землю, зроблений за державні кошти, і вкладали в брошуру, зроблену за кошти партії "Батьківщина"?

- Враховуючи, що в цей час ішла виборча кампанія, ми одночасно роздавали нашу інформаційну літературу. Якщо це мій найбільший злочин на фоні всього, що сьогодні відбувається, значить, не всі політики все ж таки однакові.

- Ви не думаєте, що ваші таємні переговори з Януковичем, які ви вели протягом півтора року за зачиненими дверима, зрештою підірвали довіру до вас у ваших виборців?

- По-перше, не півтора роки, а декілька літніх місяців. По –друге, не дуже вже й таємні. По-третє, я вела їх, бо розуміла, що тили демократичних сил вже настільки зражені та продані, що Янукович цілком може перемогти на президентських виборах, що означало перемогу мафії.

Рейтинги в той час для мене не мали значення. Я намагалася всіма силами прийняти Конституцію з парламентською формою правління для того, щоб захистити державу від можливого приходу на президентську посаду будь-якого диктатора.

Як довів час, тоді я все робила правильно. Якби мені це вдалося, сьогодні в Україні була б парламентська форма правління, і не було б такої корупції та авторитаризму. Якби повернути той час, я намагалася б зробити це з подвоєною силою.

- Коли ви зрозуміли, що треба вести ці таємні переговори з Януковичем?

- Це сталося, коли я зрозуміла, що президент країни Віктор Ющенко разом з СБУ, Генеральною прокуратурою, Національним банком та з іншими своїми президентськими можливостями стоїть на їх боці, та майже всі канали центрального телебачення, які контролюються олігархією, працюють на свого "кандидата".

Саме тоді я зрозуміла, що чесних виборів не буде і що кримінальний авторитаризм практично невідворотній. Тому я вважала, що єдиним захистом від гри ва-банк, де на кону стоїть країна, може бути прийняття Конституції з парламентською формою правління, зі справжнім правосуддям.

- Ви тоді чимало розмовляли з Януковичем, досить глибоко його відчували. Що це за людина взагалі?

- Саме тому, що я мала можливість багато годин спілкуватися з цією людиною, я утвердилася в своєму рішенні щодо прийняття Конституції з парламентською формою правління. Україну треба було захистити. Більше немає чого коментувати цю тему.

- Де саме ви зустрічалися?

- Мені не вдалося реалізувати цей план. Немає ніякого сенсу говорити про місце і час.

- І ви не скажете, чи був на цих зустрічах присутній Віктор Медведчук?

- При чому тут окремі прізвища? Я намагалася зробити державницьку справу, намагалась не

допустити великої біди, яка розгортається сьогодні, а ви шукаєте якісь інтриги. У мене просто є прохання цю тему не продовжувати, тому що, на жаль, змінити Конституцію з президентської на парламентську форму правління мені не вдалося.

- Так склалося, що решта учасників опозиційного табору вас бояться – вашого авторитету, харизми, сили. І вся опозиція самовільно об'єднується проти вас, тому що вони остерігаються, що у вашій тіні їх просто не буде, вони розчиняться. Як у цій ситуації об'єднувати опозицію?

- Прямо таки вся опозиція об'єднується проти мене? Ви не перебільшуєте? Я думаю, не треба дезінформувати суспільство. Тому вперше я хотіла б розвінчати цю бадью концепцію про об'єднання всієї опозиції. Якщо ми і далі будемо, як фетиш, декларувати цю мету, то цей шлях приведе до повної поразки демократичної України.

Політтехнологія Партії регіонів, яка дуже добре була проплачена та організована під час президентської кампанії, продовжується. Ця технологія називалася "проти всіх". Хочу віддати належне американській компанії Пола Манфорта – "розвели українців, як кролів".

Сьогодні вони продовжують цю стару стратегію, але в більш сучасному варіанті, як підготовку до парламентських виборів. Політтехнологи Януковича формують три нібито опозиційних блоки, створюючи ілюзію розколу опозиції.

Перший блок - це опозиційні сили, які оплачені, контрольовані Партією регіонів і є її невід'ємною частиною. Такій опозиції дозволено дозовано критикувати владу, симулювати опозиційну діяльність. Чи можна об'єднатися з опозиційним філіалом Партії регіонів? Відповідь зрозуміла.

А на фоні цього лунає головний політтехнологічний меседж: "Бачите, опозиція не може об'єднатися". В результаті суспільство повністю дезорієнтоване. Момент істини наступить вже потім, в парламенті, коли "конструктивна опозиція" об'єднається з Партією регіонів для того, щоб нібито робити економічні реформи, але насправді зацементує сьогоднішню владу та отримає свою частину політичного бізнесу.

Другий опозиційний блок – це опозиція, яку дуже добре годують, підтримують інформаційно на телевізійних каналах олігархії. Завдання цієї "опозиції", якщо вона пройде в наступний парламент, бути "проти всіх", не допустивши створення проукраїнської більшості.

Під час наступних президентських виборів цій "опозиції" заготували роль Комуністичної партії взірця 1999 року, тільки навпаки. Їх планують вивести в другий тур з Януковичем та залякати Україну крайнім радикалізмом так, щоб ніхто навіть не мріяв про переобрання діючого президента.

І є третя частина опозиції - в яку об'єдналися всі, хто має силу та відповідальність боротися.

Ця опозиція являє для влади реальну загрозу, як сьогодні, так і в майбутньому. Цю опозицію саджають у тюрми, дискредитують, ізолюють від ЗМІ. Не допускають до участі у місцевих виборах, зачищають всіма підручними засобами. Якщо суспільство буде проінформовано про ці плани, ці плани будуть зруйновані.

- Назвіть, кого ви маєте на увазі в кожному випадку?

- Враховуючи, що я представляю одну з опозиційних партій, я принципово не буду називати жодного прізвища. Я вірю в інтелект українського суспільства, яке розбереться у високих політичних технологіях самостійно та не дасть себе використати втемну.

Можу тільки сказати про стратегію нашої політичної команди. Ми об'єднуємо партії, які не симулюють свою опозиційну діяльність, а насправді готові боротися. Сьогодні таких партій достатньо, вони стратегічно визначилися. Ми йдемо з ними разом. Це "Батьківщина", "Народний Рух України", "Народна самооборона", партія "Реформи і порядок", Європейська партія, думаю, будуть і інші. Ми відкриті для співпраці.

- Очевидно, наступні вибори будуть за змішаною системою. Тобто навіть якщо уявити, що рейтинг ваш буде такий, яким він є зараз, ви не зможете претендувати більше ніж на 100

депутатів з 450.

- Так, оточення президента планує прийняти новий закон про вибори до Верховної Ради. Такий самий, як про вибори до місцевих рад. З тією ж самою системою фальсифікації, яка спрацювала під час місцевих виборів: підконтрольні виборчі комісії та мажоритарні депутати. З комісіями їх плани зрозумілі – просто написати протоколи, не рахуючи бюлетені.

З мажоритарними депутатами складніше. Вони виставлять на мажоритарні округи всю олігархічну братію та профінансованих ними чиновників. Округи покривають товстим шаром тінювих грошей. Випадкових героїв, які їм не присягнули, будуть намагатися знімати з виборів.

Добре було б змінити закон про вибори до Верховної Ради та передбачити вибори за відкритими списками, але при цій владі це зовсім неможливо. Найменше зло – зберегти існуючу систему виборів з суттєвим покращенням якості списків. Але, якщо вони перейдуть на змішану систему, ми запропонуємо суспільству систему протидії, яка, на наш погляд, є дієвою.

Я хотіла би, щоб українці після досить успішних майданних революцій зробили в своїй країні революцію інтелектуальну. А це значить голосувати не внаслідок першої рефлексії на добре зроблену рекламу на телебаченні, а хоча б один раз за двадцять років підійти до вибору інтелектуально і осмислено.

- Однак саме ви налаштували виборця голосувати за красиву рекламу! Згадайте віртуальні образи минулих виборів: "Юля і ТигрЮля", коли замість програми люди обговорюють зовнішність кандидата. На цьому будувалася саме ваша виборча кампанія багато років.

- Мені здається, всі кандидати в президенти в усьому світі мають рекламні плакати зі своїми обличчями – від Обама до Януковича. Я – не виключення. Ви ж не женоненависники? Щиро вірю, що ви читали наші партійні програми, знайомилися з нашими офіційно переданими до ЦВК програмними засадами. Я не думаю, що ви цього не знаєте.

Думаю, що скоріше за все, ви також змогли прочитати більш ніж 300 законопроектів, які наш уряд вніс до Верховної Ради. Цей законодавчий пакет міг забезпечити комплексні перетворення в нашій державі. Але хто за них голосував?

Всі майбутні кандидати в президенти жили за принципом – чим гірше для країни, тим краще для них. Серед цих законів, до речі, були такі доленосні документи, як бюджетний кодекс, 18 законопроектів, які давали можливість звільнити малий і середній бізнес від іга бюрократії, 3 антикорупційних закони, узгоджених з європейськими структурами, і багато іншого.

Але ви праві в тому, що акценти в усіх попередніх виборчих кампаніях всіх кандидатів в президенти ставилися на особистість, на прізвище, на лідера. І мені здається, що це недоліки молодого української демократії, які з досвідом будуть виправлені.

- Тобто і ваша помилка також?

- Так, я готова її визнати. Я вважаю, що зараз у нас є шанс нарешті перейти від голосування за образи до голосування за усвідомлений новий алгоритм нашого життя, а значить, за нову Конституцію. Її текст до парламентських виборів має пройти широке обговорення і отримати вищу суспільну легітимізацію.

- Якщо згадати короткий проміжок життя після другого туру виборів президента і до інавгурації Януковича - ви тоді вели переговори з Ющенком, щоб змінити генерального прокурора. Тобто щоб Янукович був змушений жити з тим генпрокурором, якого ви з Ющенком узгодили. Чому ви це ініціювали? Ви вже тоді прогнозували переслідування вас при Януковичі?

- Я просто відчувала, що в країні настають важкі часи. І навіть в той момент намагалася провести переговори з экс-президентом Ющенком, щоб утримати демократичну більшість у Верховній Раді, мінімізувати трагічні наслідки нового правління для України. До речі, ці переговори, як завжди, завершилися тим, що Партія регіонів через декілька годин була поінформована про їх зміст.

Незаангажований владою генеральний прокурор міг би не допустити угод про Чорноморський флот,

здачі національних інтересів в таких вражаючих масштабах, безправ'я людей, владної клептоманії.

Тому що для будь-якої країни є незрозумілим, коли генеральний прокурор одночасно має рідного брата керівником Вищого спеціалізованого суду по кримінальному судочинству. Тоді просто треба підпорядкувати суди генпрокуратурі, і не ускладнювати питання.

- Але так само у вас був глава Верховного Суду, а його зять був заступником міністра юстиції!

- Голова Верховного Суду Василь Онопенко, можливо, був не кращим на своїй посаді, але його не можна звинуватити в тому, що він свідомо знищив, зачистив, підірвав систему правосуддя, як це сталося зараз. Його зять Євген Корнійчук заарештований, взятий заручником з метою тиску на Василя Онопенка, щоб він подав у відставку з посади голови Верховного Суду та дав, нарешті, їм приватизувати Верховний Суд.

- До речі, як ви сприйняли інформацію про те, що Євген Корнійчук влітку цього року став радником міністра палива та енергетики Юрія Бойка?

- Він неодноразово це публічно спростовував. Якщо б це було так, його б не арештовували.

- Чи співпрацював Євген Корнійчук з групою Фірташа під час роботи в вашому уряді?

- Категорично ні.

- Але судову реформу запровадили у тому числі руками вашого колишнього соратника Андрія Портнова! Ви не шкодуєте, що дали йому дорогу в політичне життя?

- Не демонізуйте рядового чиновника. Андрій Портнов здібна особистість. Але не треба його робити винним за все, що відбувається в системі правосуддя. Всю відповідальність за хаос в Україні несе персонально президент. Він ставить завдання, виконавці втілюють їх в життя.

За пакет законопроектів по знищенню судової системи, крім "групи Портнова" - Олійника, Писаренка та Пилипенка - голосувала вся регіональна тусовка в парламенті. Це більше 250 людей, які імітують, що у них є позиція, мізки та професіоналізм, а не тільки змахи окремих органів рядового Чечетова.

- Сьогодні від вас знову ідуть депутати. Ми це вже проходили в 2006 році, коли Янукович став прем'єром, і ваша фракція стала скорочуватися. Тоді ви казали: "Іуда завжди існує, навіть біля Христа". Зараз від вас пішла чверть фракції. Йдеться не про поодинокі випадки, а про систему формування списків БЮТ. Чому так сталося?

- Біблейських істин ніхто не відміняв. Я думаю, що молодим партіям дуже важко відразу сформувати всі кадри без помилок, відбирати людей, які можуть сповідувати цінності, а не політичне заробітчанство.

Я добре пам'ятаю один з ефірів Савіка Шустера, де він відкрито поставив питання до всієї аудиторії, що була в студії: "Хто з вас готовий був би продати свій голос на виборах, якби запропонували гроші?". Я тоді була просто вражена цифрою, яка висвітилася – 37% людей визнали, що вони готові продати свій голос.

Ви знаєте, що парламент – це дзеркало суспільства. Сьогодні наша команда крок за кроком відбирає тих людей, які здатні тримати удар. В нашій фракції зараз більше 100 людей впевнено стоять на ідеологічних позиціях. Це - великий здобуток в той час, як всі інші фракції просто розчинилися в мільярдах Партії регіонів.

Ідеологічно разом з нами працюють: Рух, залишки Самооборони, Європейська партія та декілька окремих депутатів, наприклад, таких як Ірина Геращенко, Ольга Герасим'юк, Олександр Бондар.

- Ви можете пробачити тих, хто зараз від вас пішов, і знову їх прийняти в свою партію через якийсь час?

- Так, я можу пробачити, але наша співпраця з ними завершена. За 12 років хтось втомився, хтось втратив віру. Я розумію, що дехто з них діє кон'юнктурно. Іноді людина заради посади або грошей

може вчинити аморально, але це проявилось лише зараз, передбачити це було неможливо.

Коли починається моральне падіння людини, вона вже не відчуває дна. Я не суддя цим людям, вони самі своє життя обирають. Але більше ніколи цих людей в команді не буде. Я вважаю, що зараз відбувається оздоровлення команди під тиском досить жорстоких обставин.

- Від вас пішло дуже багато людей. Але деякі переходи відверто здивували. Наприклад Микола Баграєв, який організував для вас найбільш публічну складову виборів – тур артистів по країні. Що ви відчули, коли він пішов від вас?

- Для мене перехід кожного депутата є особистою трагедією. Наша команда надала цим людям шанс міняти свою країну на краще. Я не хочу судити цих людей. Це їх вибір, їх шлях і їх майбутнє.

- Серед них є люди, які були з вами більше десяти років?

- Так, є люди, які все життя були з нами в політиці. Хіба можна людину засуджувати, якщо вона втомилася від боротьби, якщо вона більше нічого не хоче, якщо вона втратила віру і вирішила для себе піти з політики? Але піти не безкоштовно.

- Розкажіть, як це взагалі відбувається. Люди приходять і кажуть: "Я йду. Мені запропонували стільки-то", або "Прокуратура мене взяла за горло". Чи просто: "Я вас більше не люблю і не буду вас підтримувати, бо мені тепер Янукович подобається"?

- Якщо систематизувати цю ситуацію, то всі депутати, які прийняли для себе таке рішення, розділяються на три групи. Перша група – це люди, які просто взяли гроші. Ніхто там це не приховує. Вони один одному скаржаться, коли їм щомісячно щось недоплачують. Там цинічний ринок.

Друга група – їх найбільше – це ті, кому просто защемили пальці в тиски, і їх життя зробили неможливим. Ці люди приходять до мене, розповідають про свою біду, приходять зі сльозами. Наприклад, проти сина одного з депутатів на рівному місці порушили декілька кримінальних справ, і поставили йому умову: або ти здаєш нам картку, або син буде сидіти у в'язниці. Я не хочу називати прізвище. Він сказав, що якщо це станеться, його життя завершиться.

І є третя група людей – які кожен раз свідомо змінюють свою політичну орієнтацію для того, щоб більш успішно робити бізнес.

Ось три групи людей. Але хіба їх треба засуджувати? Вони самі себе засудили. Я молюся за них.

- Але ж була ще одна категорія людей, які просто не були достойно оцінені в команді або ображені вами...

- Недооцінений або ображений? Клади мандат, який є результатом довіри до нашої партії, та йди починай самостійну політичну роботу. Все інше – політичне шахрайство. В людей є така властивість: якщо хтось відважується зробити крок в темряву, то завжди знайде для себе аргументоване виправдання.

Не тільки в політиці, і в повсякденному житті завжди знаходять, як пояснити самим собі свій аморальний крок і як себе виправдати. Поки що на землі панує "князь темряви", особливо в політиці – там його епіцентр.

Але ще раз підкреслюю, більш ніж сто людей у фракції віддані Україні. Ні гроші, ні репресії по відношенню до них не спрацьовують.

- Давайте поговоримо про простих людей. Серед громадян також відбуваються зміни - люди почали боятися влади. Ви, як один з лідерів суспільної думки, що можете запропонувати кожній конкретній людині робити в цій ситуації, щоб відстояти свої ідеї?

- Зараз людям доводиться відстоювати не тільки ідеї, а життя. Що я пораджу? По-перше – не боятися. Страх людини – їх головна сила. По-друге – гуртуватися в громадські організації, рухи, партії, незалежні профспілки, боротися з кожною несправедливістю спільно. По-третє – об'єднуватися в масштабах країни для зміни влади конституційним шляхом.

Ще пораджу робити свій вибір між добром і злом, правдою і неправдою без зручних компромісів. Наприклад, спілкуюся я зі слідчим - вірніше, з цілою зграєю слідчих...

- Хто у вас слідчий?

- Там їх багато. Допит знімається на відеокамеру. Іде трансляція реаліті-шоу для президента та його адміністрації. Слідчі, які мене допитують, на 300% впевнені, що в моїх діях складу злочину немає. Вони теж мають вибір: або скористатися своїм статусом незалежного слідчого і закрити цю сфабриковану справу, або свідомо застосовувати політичні репресії та отримати за це підвищення по службі.

А якщо говорити про прикладну частину політичних подій, сьогодні вже більшість людей в суспільстві переконані, що цю владу треба якомога швидше відправляти у відставку.

І тепер питання, як міняти цю владу. Потрібен чіткий план. Парламентські вибори будуть першим реальним шансом. І, за великим рахунком, навіть не має значення, буде змішана система чи пропорційна.

Журналісти, політики, політологи мають пояснити, що насправді все буде ділитися на дві частини – ті, хто за Україну, і ті, хто разом з мафією. Дві частини. Все, крапка. Треба просто усвідомити, хто є хто, і спокійно віддати свій голос, без суєти і ажіотажу. Разом з бюлетенем все в ваших руках. А наше завдання - захистити результат.

Політичні події складаються так, що 3 лютого депутати більшості планують проголосувати за пролонгацію своїх депутатських повноважень до жовтня 2012 року. Якщо для таких змін Конституції у них не вистачить голосів, вибори відбудуться 27 березня 2011 року. Народу та опозиції треба бути готовими до обох дат.

- Існують дві системи боротьби з владою. Є ненасильницький протест, прототипом якого є Ганді, або є Че Гевара, який пішов воювати. Ви який шлях пропонуєте?

- Я вважаю, що поки в Україні буде шанс на чесні і прозорі вибори, цей шанс треба використовувати. Якщо Україну позбавлять права на чесні вибори, тоді люди мають можливість скористатися своїм конституційним правом громадянської непокорності, правом на протест.

- Ваші слова можуть бути трактовані як заклик для повалення суспільного ладу, і стати приводом для порушення ще однієї кримінальної справи.

- Однією кримінальною справою більше, однією менше. Хтось же мусить не боятися. Але я послалася на конституційну норму – право громадян на вільні збори.

- Зараз суспільство дуже радикалізується, що може бути вигідно владі, бо вона таким чином зможе виправдати жорстку реакцію на протести. Згадайте заяви Могильова про кровопролиття. Як ви будете з цим боротися? Ви робите спробу, як і Могильов, запобігти радикальним діям, протестам?

- Не переймайтесь. Владі категорично не вигідна радикалізація суспільства. Вона нікому не вигідна. Краще бути багатим та спокійним, ніж безправним, знедоленим та радикальним. Але влада сама генерує сьогодні радикалізм суспільства своєю глупістю та жадібністю та, в той же час, не знає, як від нього захиститися. Тому і розповідає про кровопролиття.

Безумовно, брати інтерв'ю у політиків – це важливо для суспільства. Але було б дуже добре взяти інтерв'ю, наприклад, у підприємця, якому сьогодні пропонують віддати рекетирам від влади 50% свого бізнесу або 30% відкату, і запитати, чи не радикальний він?

Наприклад, взяти інтерв'ю у пенсіонера, який отримує 800 гривень пенсії, 530 з яких мусить заплатити за житлово-комунальні послуги. Запитати, чи не занадто радикальний він? А можливо, зовсім нерадикальні металурги, шахтарі, хіміки, продукція яких продається за світовими цінами, а заробітна плата нижче, ніж в Китаї? Та взагалі, запитайте українців, чому вони радикальні, коли у них забирають Україну?

Що ви пропонуєте людям? Перетворитися на безмовних рабів, які будуть мовчки сприймати цю політику? Якщо влада позбавляє людей їхніх прав, у них залишається право на мирні зібрання.

Я нещодавно, 26 грудня, прочитала лист Олени Боннер (вдови Андрія Сахарова) до мітингу в Москві, де вона сказала, що все життя боролася за свободу, і сьогодні, коли все виглядає зовсім безнадійно, вона в своєму достойному віці знову іде рятувати Батьківщину і просить вважати її учасницею мітингу, хоча в неї вже ноги не йдуть і немає сил навіть налити самій собі грілку. Достатня кількість саме таких людей в суспільстві дає можливість народжувати вільні країни.

- Але давайте згадаємо ваше інтерв'ю трохи більше року тому, що ви в ефірі ток-шоу Шустера заявили: "А хто сказав, що народ не хоче диктатури?". Ви казали, що потрібна залізна рука, щоб навести в країні порядок.

- Я прошу, не цитуйте мене з помилками. Я говорила про диктатуру закону. Закону, який виписаний так, щоб він був не профанацією, а справедливим імперативом. Але, щоб прийняти один раз такі закони і нову Конституцію, дійсно потрібна залізна воля та залізна рука кожного.

- Так само ніщо не заважає Януковичу зараз сказати: "У нас диктатура закону. Ми в рамках закону переслідуюмо всіх, хто зловживав". Це питання трактовок.

- Ні, це не питання трактовок. Тому що "диктатура закону" складається з декількох базових істин. Перша з них - працююча система правосуддя, яка здатна цей закон справедливо захистити. Тому що диктатура закону здійснюється не через силові репресії окремих осіб, а через суди. А Янукович чесні суди вбив першими.

- Нещодавно Янукович в ефірі CNN сказав, що він бажає вам бути виправданою судом. Ви відчули якусь симпатію до нього в цей момент?

- Я цієї заяви не чула. Я вже давно не маю часу читати таких класиків, намагаюся інших читати.

- Кого, до речі?

- Хочу прочитати останній роман Ліни Костенко "Записки українського самашедшого". Вже купила книжку. До речі, якщо щось побажати Януковичу у відповідь, то я не живодер, я бажаю йому, щоб його ніколи не судив такий самий суд, який він створив в Україні.

- Помаранчева команда великою мірою сама себе знищила зсередини, її зруйнував внутрішній конфлікт. Ви думаєте, в Партії регіонів можливий такий самий сценарій, коли конфліктні групи зруйнують цю партію?

- Я вважаю, що помаранчеву команду зруйнував не конфлікт всередині команди, а подвійні стандарти, які стали сповідуватися в помаранчевій команді. І конфлікт, який був між мною і Ющенком – це не конфлікт особистостей. Мені здається, що це конфлікт цінностей. І я буду на цьому наполягати.

А в Партії регіонів є різні внутрішні групи стерв'ятників, які так чи інакше уривають собі ті чи інші грошові потоки, шматки державної власності, гризуть та ненавидять один одного.

Але ніяких публічних конфліктів на цю тему ми не почуємо. Тому що над ними стоїть "хрещений батько", який між ними встановлює "справедливий баланс". Вони достроково підуть з влади не внаслідок своїх внутрішніх конфліктів, а в результаті свого конфлікту з Господом Богом та українцями.

- Ви спілкуєтеся з кимось із нинішньої влади? Наприклад, із Ключевим?

- Ні, я не спілкуюся з жодним представником влади, крім слідчих прокуратури. Це безперспективно, їх треба прибирати якомога швидше конституційним шляхом, а не спілкуватися.

- Давайте пройдемося по тих кримінальних справах, які проти вас готуються. Одна про "кіотські гроші", інша – про машини "швидкої допомоги". Можете розповісти основні тези, в чому вас обвинувачують, і чому ви вважаєте себе невинною?

- Я, до речі, хочу подякувати "Українській правді" за те, що ви розмістили постанову про притягнення мене в якості обвинуваченої по кіотським грошам. Вона красномовно говорить про те, що в моїх діях не було ні події злочину, ні суб'єкту злочину.

Прокуратура обвинувачує мене в тому, що нібито гроші Кіотського протоколу я направила на позики Пенсійному фонду. Для того, щоб витратити кіотські гроші, їх треба списати зі спеціальних бюджетних рахунків, на яких вони обліковуються.

Є акт КРУ, де чітко написано, що ніколи ці гроші з цих рахунків не списувалися. Є аудит, замовлений японською стороною, який підтверджує, що "Кіотські гроші" завжди були на місці. Позики Пенсійному фонду надавалися, але виключно з Єдиного казначейського рахунку.

- Що ж тоді конвертувалося?

- "Кіотські гроші" були отримані в євро. Навіть далека від державних фінансів людина розуміє, що видатки бюджету не можуть робитися в іноземній валюті. Ми були зобов'язані конвертувати їх в гривні та зберігати на спеціальному рахунку єдиного казначейського рахунку. Це пункти 4 та 5 статті 50 Бюджетного кодексу. Кіотські гроші є доходами бюджету.

Але Генпрокуратура отримала замовлення репресувати та свідомо підмінила поняття: видатки єдиного казначейського рахунку назвали витрачанням грошей Кіотського протоколу.

Крім того, в 2009 році витратити гроші Кіотського протоколу в принципі було неможливо, тому що не було такої статті видатків в законі, для цього треба було вносити зміни до закону про бюджет. Я намагалася провести для слідчих майстер-клас і пояснити, як функціонують державні фінанси, але їх зовсім не цікавить істина.

- Але питання в іншому: чи виплачувалася з цих грошей позика Пенсійному фонду.

- Ні, ніколи не виплачувалася. Позика пенсійному Фонду виплачувалася з єдиного казначейського рахунку.

- Давайте звернемося до справи про "швидкі допомоги". Якщо з самого початку: чому ви наполягали на тому, що ці Опелі є спеціалізованою медичною технікою, в той час, як тодішній міністр охорони здоров'я Микола Князевич прямо вказував вам, що вони не можуть вважатися машинами швидкої допомоги?

- Проти мене немає ніяких кримінальних справ по цим машинам. В селі лікувальні заклади розташовані іноді на відстані від 15 до 30 км від хворих людей, які потребують допомоги лікаря. Села не мають міського транспорту. 60% людей помирає в селах тому, що лікар не може вчасно доїхати до хворого. Тому купувалися не "Швидкі допомоги", а транспорт, який може доставити лікаря або фельдшера до хворого вчасно в сільській місцевості.

За 2010 рік, за даними цих лікарень та фельдшерсько-акушерських пунктів, вдалося врятувати життя сотням тисяч людей завдяки цим машинам.

- Але наскільки відомо, в Генпрокуратурі вважають, що машини закуплялися за завищеними цінами.

- Це неправда. Всі офіційні документи надані прокуратурі. Враховуючи, що з Україною будували стратегічну співпрацю, нам була надана знижка. Але подумайте: наш уряд забезпечив більше 3 тисяч сіл машинами для лікувальних закладів і витратив на це 12,5 мільйонів євро, а новий президент, замість таких машин, купив собі вертоліт за 17 мільйонів євро тільки для того, щоб комфортно літати з Межигір'я.

Я порахувала, скільки можна було врятувати життів людям у селах, якби ці 17 мільйонів пішли на закупку машин для сільської медицини.

- Є документи про перерозподіл цих машин. І цифри від регіону до регіону мінялися відповідно до вашого рейтингу. Було досить дивно, коли в Донецьку область поїхали три машини, в Севастополь – дві, а в Полтавську і Вінницьку – 56 та 60. Чому так?

- Це залежало від бажання того чи іншого обласного керівництва брати ці машини. Боялися політичної конкуренції. В Донецькій області думали, що після отримання машини для села в людей зміняться настрої по відношенню до мене як до прем'єр-міністра.

Саме зараз я б хотіла звернути увагу на те, що СБУ, КРУ, Генеральна прокуратура та "американські" аудиторі, особисто самі Микола Янович та Віктор Федорович вивчили кожний підписаний мною за два роки папірець, кожне видане мною доручення, всі прийняті урядом рішення, всі видатки державного бюджету.

І єдине, що вони знайшли після цієї титанічної і дуже коштовної для бюджету роботи – це виплата з єдиного казначейського рахунку позики Пенсійному фонду.

Тому їх аудити є по суті для мене реабілітуючим документом за підсумками всієї моєї дворічної діяльності. Я не переписувала на себе заводи, Укртелекоми, бюджетні гроші, Межигір'я, будинки відпочинку податкової адміністрації, родовища корисних копалин, і цей аудит це підтверджує.

Це означає, що не всі політики однакові, як це намагалися довести політтехнологи Партії регіонів під час президентських виборів, в тому числі через продажних псевдодемократів.

- Якщо доля складеться так, що ви прийдете до влади, ви будете ініціювати аудит діяльності уряду Миколи Азарова з подальшим кримінальним переслідуванням?

- Якщо Янукович ще трошки попрацює разом з усіма братками, то в принципі опозиційна команда має шанс привести до парламенту 300 депутатів. І перше, що ми зробимо – це приймемо нову Конституцію України, яка буде публічно та детально обговорена до виборів.

А вже після того, як буде створена чесна система правосуддя, коли силові структури не будуть виконувати нахабні замовні політичні вказівки, коли суди отримають право за зверненнями громадян порушувати кримінальні справи проти посадовців, я думаю, що система почне швидко самоочищатися без ручного втручання.

- Сьогодні від вас відвернулося багато соратників. Це не нагадує таку саму ситуацію 11 років тому, коли Павло Лазаренко втік з України, і ви так само пішли з партії "Громада", відчуваючи, що вона вже не має політичної перспективи? Можливо, люди ідуть від вас, відчуваючи, що перспективи немає?

- Ви як очевидне проголошуєте неправдиві тези. За останній рік в нашу партію вступило більше сорока тисяч людей. Так, я знаю, що сьогодні оточення нового президента витрачає сили на поширення "мантри", що наша партія не має перспектив.

Якщо так, то навіщо стільки зусиль докладати на боротьбу з нами? Навіщо замовляти кримінальні справи, забороняти законом БЮТу приймати участь у місцевих виборах, навіщо тримати мене щоденно по 5-10 годин на допитах та не випускати в Брюссель? Навіщо кидати у в'язниці лідерів опозиційних партій, які об'єднуються з нами, таких, як Юрій Луценко?

Страх. Знає Янукович, хто покладе край його безславному правлінню. І правильно знає.

А Лазаренко... Так порівняно з Януковичем він безвинне дитя. Ми розходилися з Лазаренком 11 років тому за глибинними ідеологічними непорозуміннями. Ми тоді вирішили утворити власну політичну партію і утворили.

- Так. І після цього ви погодилися працювати в уряді того ж Леоніда Кучми...

- Я працювала в уряді Ющенка, не плутайте. Я йшла в уряд Ющенка з вірою, що він буде гарантом того, що можна наводити порядок в державі, а не грабувати її. І якщо ви подивитесь на результати моєї роботи віце-прем'єр-міністром, ви зрозумієте, що за лічені місяці мені вдалося справжніми реформами видалити всю корупцію в енергетичній сфері.

Ми реформували енергоринок, вивели на аукціони нафту власного видобутку, почали ліквідовувати корупцію в вугільній галузі. Тоді повернули людям світло в оселі, а також заборгованості з пенсій та заробітних плат. Зробити це за рахунок ліквідації тіньового бізнесу оточення Кучми. Вони за це мене,

мого чоловіка, мого батька, моїх друзів кинули у в'язницю. Ющенко промовчав.

- До речі, ви згадуєте, що саме тоді в 2000-му ви звільняли Ігоря Діденка з посади заступника глави "Нафтогаз України"? Але два роки тому знов взяли в свою команду...

- Так, це було. Він пообіцяв працювати чесно, і він мене не підвів. Людям завжди треба давати шанс. Взагалі, це був успішний період моєї роботи віце-прем'єром в уряді Віктора Ющенка, тому що тоді вони ще зовсім мене не знали – ні Ющенко, ні Кучма, ні оточення Кучми.

І я змогла провести тоді бліц-криг по реформам в паливно-енергетичному комплексі. До речі, ніхто до сьогодні не зміг зруйнувати роботу енергоринку. Аукціони на нафту вже спаплюжили, після того, як подарували ПриватБанку "Укрнафту"...

- Це дивно від час чути, адже саме в останні дні вашого прем'єрства у 2009 році було укладено корпоративну угоду в рамках "Укрнафти", в якій менеджер Коломойського отримав посаду голови правління цієї компанії, не маючи контрольного пакету акцій...

- Значить, це було зроблено незаконно за моєю спиною. Тому що я ніколи не давала послаблення жодному клану. Можливо, в мене не вистачило влади на посаді прем'єр-міністра не було більшості в Верховній Раді, щоб провести справжні глибинні реформи, бо вони були нікому не потрібні, але вплив кланів на економіку та політику в Україні я, як могла, мінімізувала.

- Ви кажете, що не давали послаблення жодному клану. Але за вашого прем'єрства, так само, як зараз в ручному режимі розподіляють тендери до Євро-2012, ви віддавали ІСД тендери на будівництво об'єктів до Євро-2012. Наприклад, аеропорт у Львові, який був без тендеру відданий компанії ІСД - "Азовінтекс".

- Так, підкреслюю, не давала жодних послаблень. Треба пригадати ситуацію, в якій була підготовка до Євро-2012 задовго до нашого приходу. Вона була відсутня. Коли ми прийшли, не було затверджено ні програми, не було ніяких навіть нарисів, як готуватися до Євро. УЄФА хотів забрати Євро-2012 в України. Ми не дозволили це зробити.

Потім розпочалася криза, в бюджеті не вистачало грошей, навіть на пенсії й зарплати. Саме тоді ми запропонували: всім компаніям взятися за будівництво, але за умови, що приблизно рік ми не зможемо оплачувати роботи. Компанія "Азовінтекс" взялася. Більше ніхто такою благодійністю займатися не побажав. Конкурси оголошувалися багаторазово, але безрезультатно.

- Ваша аргументація дивно схожа на аргументацію Бориса Колесникова, який каже, що графік був повністю зруйнований, Євро було під загрозою, тому ми віддаємо підряди без тендеру...

- Це не так. УЄФА під час нашого урядування підтвердило проведення Євро-2012 в Україні, ми по більшості позицій вийшли з червоного. Я готова сприйняти аргументи Колесникова, що він працює в режимі цейтноту, але ніщо не виправдовує те, що вартість об'єктів підвищена вдвічі.

Наш уряд будував головний стадіон України в Києві за 2 мільярдів 144 мільйонів, а Янукович його будує за 4,5 мільярдів! Совість є?

- Але в нього є аргументи: за цей період зріс курс гривні.

- Коли ми завершували роботу в уряді, курс гривні був такий, як сьогодні. Але вартість об'єктів не змінювалася. Тому що одночасно з кризовими явищами суттєво подешевшали матеріали. І не було ніякої необхідності міняти цінові параметри для об'єктів Євро. Я вважаю, що сьогодні ця подвійна ціна вартості об'єктів Євро-2012 по суті відмивається через спеціальні структури.

- На сам кінець: чи хотіли би ви публічно передати Віктору Януковичу якесь запитання, використовуючи "Українську правду" як посередника?

- Поставте йому питання, яке мене дійсно хвилює. Чи може він зупинити свою жадібність і не забирати у держави 3,7 мільярдів доларів, які він почав віддавати РосУкрЕнерго у вигляді газу? Я вважаю, що крадіжка 3,7 мільярдів доларів, остаточно знищить залишки фінансової стабільності

нашої держави і може призвести до втрати Україною газотранспортної системи.

Мене це сьогодні надзвичайно хвилює. 3,7 мільярдів доларів – це 30 мільярдів гривень, це приблизно 10% державного бюджету України.

© 2000-2010 "Українська правда"

Передрук матеріалів тільки за наявністю гіперпосилання на www.pravda.com.ua